

ekstraordinære Forhold gøre sig gældende. Det har jeg udtalt, da jeg fremsatte disse Forslag, fordi jeg ikke har kunnet frigøre mig for det Indtryk, at den Omstændighed, at der i Fjor blev fremsat et stort Antal Lovforslag paa Jærnbanevæsenets Omraade, og det baade i dette og i det andet Ting, muligvis i ikke uvæsentlig Grad bidrog til, at der ikke kom noget ud af disse Forslag. Derfor har jeg ment paa samme Tid, som jeg fremsatte Forslagene i det samme Ting, at ville udtale, at man ikke skulde være bange for, at der derefter vilde følge en Serie af andre Forslag, en Serie af de Forslag, som i Fjor vare fremsatte for Rigsdagen, og som for Resten ogsaa fremkaldte en meget stor Meningsforskel hos dette Tings Medlemmer. Naar nu det ærede Medlem mente, at der i hans Udtalelser om Fremsættelse af et Forslag om de jyske Jærnbaner skulde ligge en Tilskyndelse om at gøre det, vil jeg sige, at det gør der ganske vist, og i endnu højere Grad vilde det være en Tilskyndelse for mig, hvis det Udvalg, som maatte blive nedsat om dette Lovforslag, vilde tilskynde Regeringen til at fremsætte noget Forslag i denne Henseende. Jeg vil dog meget advare imod; at man saa at sige „sammenkobler“ Gedser — Warnemünde-Forslaget med visse jyske Jærbaneforslag, og jeg kan heller ikke tænke mig, at det har været det ærede Medlems Tanke, det tror jeg heller slet ikke. Jeg kan dog i det hele forsikre, at jeg gerne vil medvirke til, at de Ønsker, som næres i Jylland med Hensyn til Jærbaneforholdene, skulle blive tilfredsstillede, hvis jeg kunde bidrage dertil; men samtidig ønsker jeg ikke, at de skulde træde hindrende i Vejen for noget, som vi i øvrigt anse det for nyttigt og rigtigt at bringe til Udførelse. Hvad den jyske Kommissionens Betænkning angaar, er det næppe 14 Dage siden, den er kommen Ministeriet i Hænde, og jeg har kun — der har jo været mange andre Arbejder, som ærede Medlemmer kunne forstaa, der have lagt Beslag paa mig — haft Lejlighed til at læse den igennem. Det første, jeg nu vil gøre, er at lade den trykke og omdele til Brug for Rigsdagens Medlemmer, den foreligger nemlig ikke trykt fra Kommissionens Side. For saa vidt der fra Tingets Side skulde blive udtalt et Ønske om, at denne Sag maatte blive fremsat og fremmet endnu i indeværende Samling, vilde jeg meget gerne være villig til at tage dette under Overvejelse i Forbindelse med den øvrige Regering; men jeg maa dog gøre opmærksom paa, at der vistnok vil kræves

adskillige Undersøgelser og Overslag o. s. v., inden vi naa dertil, at vi paa Grundlag af Kommissionens Forslag — hvormed der jo i øvrigt ikke har været Enstemmighed inden for Kommissionen — blive i Stand til at fremsætte Lovforslag. Jeg vil bede ærede Medlemmer være forsikrede om, at jeg gerne vil bidrage til, at de Ønsker, som næres i saa Henseende, kunne blive fremmede, men samtidig vil jeg haabe, at man vil behandle de af Regeringen fremsatte Lovforslag uafhængig af disse Ønsker om jyske Jærnbaneanlæg.

Bordam: Jeg skal over for den ærede Indenrigsminister bemærke, at jeg ikke har talt om en direkte Dampskibsforbindelse mellem Trondhjem og Berlin. Jeg er ikke saa uvidende, at jeg ikke ved, at Berlin er en By, der ligger langt inde i Landet, saa at der ikke kan være Tale om en direkte Dampskibsforbindelse mellem disse to Byer. Nej, det var tværtimod den ærede Minister, der udtalte, at Linien Gedser-Warnemünde var den korteste direkte Vej mellem Trondhjem og Berlin, og dertil bemærkede jeg, at det kunde den jo lige saa godt være, selv om der ikke kom nogen Dampfærge. — Over for det ærede Medlem for Tisted Amts 3dje Valgkreds (N. Andersen) skal jeg kun sige, at der jo nu er kommet en Jærnbane paa tysk Side til Heiligenhafen, og der er bygget en Bro over Femernsund, saa at der nu kun staar tilbage at bygge en Jærnbane et kort Stykke paa Femern. Men naar det fremhæves fra alle Sider, at hvis vi ikke havde Linien Gedser-Warnemünde, var der ikke Tvivl om, at vi burde gaa til Syltholm-Femern Linien, vil jeg dertil sige, at jeg synes netop, at det taler for, at vi ikke bør spendere flere Penge paa Gedser-Warnemünde. Hvis det viser sig og har vist sig alle Dage, at det er en daarlig Linie, hvorfor skulle vi saa give en 3—4 Mill. Kr. til?

A. Nielsen: Jeg kan ikke andet end paaskønne den højtærede Ministers Udtalelser angaaende det Spørgsmaal, jeg tillod mig at fremdrage, og jeg vil derfor kun paa Foranledning af, hvad den højtærede Minister nu sagde, udtale, at jeg tror ikke, at det vilde være heldigt, hvis den højtærede Minister vil afvente, om det Udvalg, der antagelig vil blive nedsat om det her foreliggende Forslag, skulde fremkomme med en Udtalelse til den ærede Minister om at faa det jyske Jærbaneforslag fremlagt. Jeg vil henstille, at den ærede Minister ikke afventer en saadan Udtalelse.